

svares, når fast ejendom overgik fra én økonomisk anvendelse til en anden og mere fordelagtig. Det var imidlertid ikke muligt at tilendebringe forhandlingerne om en ændret udformning af reglerne om beskatning af fortjeneste ved ejendomsafståelse, forinden folketinget afsluttede sit arbejde i forsommeren 1964. Under disse omstændigheder opnåedes der i det pågældende folketingsudvalg enighed om *foreløbig at bevare de hidtil gældende regler i perioden indtil 1. januar 1966*. Ved senere ejendomsafståelser skulle beskatningen ske efter det system, der gennemførtes ved lov nr. 232 af 31. maj 1963 (årbog 1962-63, side 121). Finansministeren gav dog samtidig tilsagn om, at arbejdet på en reform af denne beskatning ville blive fortsat med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingsåret 1964-65. Forslaget til nærværende lov fremsattes som et udgangspunkt for den fortsatte behandling af disse spørgsmål. Den af finansministeren foreslåede ordning svarede til den, der foresloges, men ikke gennemførtes i det af finansministeren den 3. marts 1964 fremsatte lovforslag om ændring af loven om særlig indkomstskat (årbog 1963-64, side 116).

Den vedtagne lov, der ændredes en del under behandlingen i folketinget, går i det væsentlige ud på følgende:

Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, der ikke er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller i spekulationsøjemed, beskattes efter følgende regler:

For *ejendomsafståelser i tiden indtil 1. januar 1966* oprettholdes som hovedregel de hidtil gældende regler, jfr. lovbekendtgørelse nr. 205 af 13. juni 1961. Det betyder, at fortjeneste på ejendomme, der er erhvervet før 1. januar 1949, vil være skattefri, og at fortjeneste på senere erhvervede ejendomme opgøres med udgangspunkt i den faktiske anskaffelsessum forhøjet med 40-128 pct., alt efter i hvilket år ejendommen er erhvervet. I den således opgjorte fortjeneste indrømmes et fast fradrag på 5.000 kr. Er der afstået flere ejendomme i et indkomstår, gives der kun ét 5.000 kr.s fradrag. Den fortjeneste, der herefter måtte være til rest, beskattes som særlig indkomst — d. v. s. med 30 pct. af det beløb, hvormed indkomsten overstiger 1.000 kr. — hvis der er tale om en person eller et